

Věc T-304/01

Julia Abad Pérez a další

v.

**Rada Evropské unie
a Komise Evropských společenství**

„Společná zemědělská politika – Veterinární dozor – Bovinní spongiformní encefalopatie – Právní úprava týkající se ochrany zdraví zvířat a veřejného zdraví – Žaloba na náhradu škody – Mimosmluvní odpovědnost – Příčinná souvislost – Formální vady – Sdružení hospodářských subjektů – Nepřípustnost“

Rozsudek Soudu (prvního senátu) ze dne 13. prosince 2006 II - 4861

Shrnutí rozsudku

1. *Žaloba na náhradu škody – Právní zájem na podání žaloby – Právnícká osoba (Článek 288 ES)*
2. *Řízení – Návrh na zahájení řízení – Formální požadavky [Statut Soudního dvora, článek 21; jednací řád Soudu, čl. 44 odst. 1 písm. c)]*

3. *Žaloba na náhradu škody – Právní zájem na podání žaloby – Podnikatelské sdružení (Článek 288 ES)*
4. *Mimosmluvní odpovědnost – Podmínky (Článek 288 druhý pododstavec ES)*
5. *Mimosmluvní odpovědnost – Podmínky (Článek 288 druhý pododstavec ES)*

1. Při žalobě na náhradu škody na základě článku 235 ES a čl. 288 druhého pododstavce ES právní zájem právnické osoby na podání žaloby závisí méně na ustanoveních stanov týkajících se jejího předmětu podnikání než na skutečné činnosti dotčené entity, jakož i konkrétněji na údajných újmách, které jí vznikly z důvodu této činnosti.

škody způsobené orgánem Společenství obsahovat údaje, které umožňují určit jednání, které žalobce orgánu vytýká, důvody, na základě kterých má za to, že mezi tímto jednáním a škodou, o které tvrdí, že ji utrpěl, existuje příčinná souvislost, jakož i charakter a rozsah této škody.

(viz bod 39)

(viz bod 44)

2. Podle článku 21 statutu Soudního dvora a čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudu musí žaloba obsahovat předmět sporu a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. K tomu, aby byla žaloba přípustná, je za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti třeba, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby. Aby byly splněny tyto požadavky, musí žaloba na náhradu

3. Právo podat žalobu na náhradu škody podle článku 288 ES je přiznáno podnikatelským sdružením pouze v případě, že se mohou soudní cestou domáhat vlastního zájmu odlišného od zájmu svých členů nebo práva na náhradu

škody, které jim bylo postoupeno jinými osobami.

škodě a existenci příčinné souvislosti mezi tvrzeným jednáním a dovolávanou škodou.

Dvě zemědělská podnikatelská sdružení, která jednak neuplatňují postoupení práv ani výslovnou plnou moc, která by je opravňovala k předložení návrhu na náhradu škody vzniklé jejich členům, a jednak upřesňují, že nemají za cíl získat peněžitou náhradu, ale že újma, jež jim vznikla, představuje souhrn veškeré újmy, která vznikla jejich členům, a nemajetkové újmy, jež vznikla samotným těmto organizacím, přičemž údajná nemajetková újma vzniklá těmto dvěma sdružením není nicméně nijak doložena, nijak nedoložila právní zájem na podání žaloby.

Co se týče první z těchto podmínek, je třeba, aby bylo prokázáno dostatečně závažné porušení právní normy příznávající práva jednotlivcům. Co se týče požadavku, podle kterého musí být porušení dostatečně závažné, je rozhodujícím kritériem umožňujícím považovat jej za splněný kritérium zjevného a závažného nerespektování dotčeným orgánem Společenství těch mezí, které jsou stanoveny pro jeho posuzovací pravomoc. Pokud tento orgán disponuje pouze velice zúženým, či dokonce neexistujícím prostorem pro uvážení, může k prokázání existence dostatečně závažného porušení postačovat pouhé porušení práva Společenství.

(viz body 52–54)

Jakmile jedna z těchto podmínek není splněna, je třeba žalobu zamítnout v plném rozsahu, aniž by bylo nezbytné přezkoumávat ostatní podmínky.

4. Založení mimosmluvní odpovědnosti Společenství za protiprávní jednání jeho orgánů ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES podléhá splnění souboru podmínek, a to: protiprávnosti jednání vytýkaného orgánům, skutečně

(viz body 97–99)

5. Příčinná souvislost ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES je přípustěna, pokud existuje jistá a přímá souvislost mezi protiprávním jednáním, kterého se dopustil dotyčný orgán, a dovolávanou újmou, přičemž předložení důkazu o její existenci je věcí žalobců.

Pokud tvrzené protiprávnosti spočívají v údajných opomenutích orgánů Společenství, pokud jde o jejich povinnost jednat, tato opomenutí mohou být považována za jistou a přímou příčinu dovolávaných škod pouze tehdy, pokud

je prokázáno, že kdyby tyto orgány přijaly opatření, jejichž nepřijetí jim žalobci vytýkají, uvedené škody by pravděpodobně nevznikly. Jednání a opomenutí vnitrostátních orgánů a soukromých subjektů může být mimoto překážkou konstatování přímé příčinné souvislosti mezi údajnými protiprávními opomenutími orgánů Společenství a dovolávanou škodou.

(viz body 101–102, 108–109,
131, 137, 152, 156)